C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-297/2023 Judecătoria Drochia sediul Rîșcani
Judecător: Ion Rabei

D E C I Z I E
În numele Legii

21 noiembrie 2023 **mun. Bălți**

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,
În componența sa:
Președintele completului: Ion Talpa
Judecătorii: Oxana Mironov și Svetlana Șleahtițki

a judecat în ordine de recurs, recursul avocatului Constantin Rusu în interesele inculpatului Mihailov Igor declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 29 septembrie 2023 în cauza penală privind condamnarea lui:

Mihailov Igor ***,** născut la *****, domiciliat în *****, ***** *****, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, neîncadrat în câmpul muncii, celibatar, cetățean al Republicii Moldova, IDNP, *****, anterior judecat:

-prin sentința Judecătoriei Bălți din 15 noiembrie 2007, condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal și în baza art.85, 87 CP RM, la pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 2 ani 10 luni;

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 22 iunie 2009, condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.e), f), art.186 alin.(2) lit.b), c), d), art.84 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, fără amendă;

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 17 decembrie 2012 conform art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal – încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților conform art.109 CP RM;

-prin sentința Judecătoriei Glodeni din 08 noiembrie 2013, conform art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal – încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților conform art.109 Cod penal;

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 20 mai 2017 condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an și în baza art.90 CP executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de 1 an,

- prin sentința Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 13 iunie 2019, condamnat în baza art. 264[1] alin. (4) și art. 85 alin.(1) Cod penal, la 1 an 3 luni închisoare;

- prin sentința Judecătoriei Bălți Sediul Central din 03 noiembrie 2021, a fost încetat procesul penal pornit în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, retragerea plângerii;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 264[1] alin. (4), 325 alin. (1) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de pr. penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 16.05.2023-29.09.2023;

În instanța de recurs: 19.10.2023-21.11.2023.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a constatat:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 29 septembrie 2023, Mihailov Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal şi în baza acestei Legi i-a fost numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni.

Mihailov Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal şi în baza acestei Legi i-a fost numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu aplicarea sancțiunii complementare sub formă de amendă în mărime de 2000,00 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100 000,00 (una sută mii) lei.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parţial de pedepse, s-a stabilit faţă de Mihailov Igor pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni sub formă de închisoare pentru un termen de 3 (trei) ani, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea sancțiunii complementare sub formă de amendă în mărime de 2000,00 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100 000,00 (una sută mii) lei.

În privința lui Mihailov Igor până la intrarea sentinței în vigoare, s-a aplicat măsura preventivă – arest preventiv, fiind reținut din sala de ședință.

Termenul ispășirii pedepsei a început din momentul reținerii din sala de ședință – 29 septembrie 2023, ora 9:10.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate la investigarea cauzei, s-a admis integral.

S-a încasat din contul lui Mihailov Igor în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în mărime de 41,72 (patruzeci și unu) lei 72 bani, urmând a fi achitate la contul IBAN: MD53TRGAAA14311171010000.

Corpurile delicte şi anume:

- mijloacele băneşti în sumă totală de 500,00 (cinci sute) lei, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, - s-a confiscat și s-a transmis în venitul statului;

- două suporturi electronice CD-R – rămânând în continuare anexate la materialele cauzei;

- telefonul mobil de model „Xiaomi” - rămânând în continuare la proprietarul, Tălămbuță Alexandru.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Mihailov Igor la data de 02 aprilie 2023, în jurul orelor 1156, fără a deține permis de conducere, acţionând intenţionat, conștientizând caracterul social periculos al acţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi al consecinţelor care pot surveni, intenţionat, încălcând cerințele pct. 14), lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, a condus în stare de ebrietate automobilul de model „VAZ”, cu n/î FUE 406. La intrarea în mun. Bălţi, a fost stopat de către colaboratorii de poliţie, aflaţi în exerciţiul funcţiunii. Având o bănuială rezonabilă că, cet. Igor Mihailov a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, l-au testat alcooloscopic cu aparatul „Drager”, constatându-se că, în vaporii de aer expiraţi se conţine alcool în cantitate de 1,13 mg/l.

Prin acțiunile sale Mihailov Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere*;

Tot el, la data de 02 aprilie 2023, în jurul orelor 1156, deplasându-se la volanul automobilul de model „Lada 2109”, cu numere de înmatriculare FUE 406, pe traseul R-15, km 0+800 m, din direcţia or. Glodeni spre direcţia mun. Bălţi, a fost stopat de către colaboratorii de poliţie, aflaţi în exerciţiul funcţiunii. În cadrul verificării actelor, angajatul Direcţiei de patrulare Nord a simţit din cavitatea bucală a conducătorului auto, Igor Mihailov miros puternic de alcool. Fiind

suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, cet. Mihailov Igor i-a fost propus să fie supus testării alcoolscopice cu alcootestul „Drager”. Pentru a nu fi testat, cet. Mihailov Igor, urmărind scopul determinării respectivelor persoane, care în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal sunt persoane publice, aflându-se lângă automobilul de serviciu al poliţiei de patrulare de model „Dacia Duster” cu numerele de înmatriculare MAI 9910, i-a oferit mijloace băneşti ce nu i se cuvin, ofiţerului de serviciu patrulare Sîngerei-Glodeni-Făleşti al DP NORD a INSP, Melnic Dumitru o bancnotă cu nominalul de 500 lei, care a lăsat-o pe bancheta din faţă din partea dreaptă a automobilului de serviciu.

Prin acțiunile sale Mihailov Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal - *oferirea şi darea, personal unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acţiuni în exercitarea funcţiei.*

Solicitările recurentului:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către avocatul Constantin Rusu în interesele inculpatului Mihailov Igor solicitând în acest sens admiterea recursului, casarea parţială a sentinţei judecătoriei Drochia sediul Rîşcani din 29 septembrie 2023, emisă în privinţa lui Mihailov Igor, în partea referitoare la pedeapsa aplicată, cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care:

- Mihailov Igor să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(4) Cod Penal şi în baza acestei legi să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare;

- Mihailov Igor să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 325 alin.(l) Cod Penal şi în baza acestei legi prin prisma art. 79 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de l (unu) an închisoare, fără aplicarea pedepsei complimentare amenda;

- în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parţial de pedepse, lui Mihailov Igor să-i fie stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni sub formă de închisoare pentru un termen de 1 (unu) an şi 1 (una) lună, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea sancţiunii complementare sub formă de amendă;

- în conformitate cu prevederile art. 90 alin.(l) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Mihailov Igor pe un termen de 1 (unu) an şi 1 (una) lună se fie suspendată condiţionat pe un termen de probaţiune de 1 (unu) an.

În rest, sentinţa din 29 septembrie 2023 a o lăsa fără modificări.

În motivare recursului, recurentul a menționat că, instanţa de fond nu a dat o apreciere multilaterală a criteriilor generale de individualizare a pedepsei, a circumstanţelor cazului, a personalităţii inculpatului - în baza cărora

condamnându-l pe Mihailov Igor a dispus aplicarea pedepsei cu executarea reală a închisorii.

Menționează recurentul că, instanţa de fond ajungând la concluzia despre vinovăţia lui Mihailov Igor i-a stabilit pedeapsa cu închisoarea inculpatului, care nu este echitabilă faptelor incriminate, în circumstanţele stabilite, ţinând cont în cea mai mare parte de infracţiunuile comise aterior, dar pentru care la moment Mihailov Igor şi-a executat pedeapsa.

Deşi instanţa a luat act de circumstanţele faptului, atitudinea inculpatului faţă de fapta comisă şi datele ce-l caracterizează - la adoptarea deciziei cu aplicarea pedepsei cu închisoarea cu executarea reală în privinţa lui Mihailov Igor instanţa nu a luat în considerare şi practica CtEDO, în ce priveşte orientarea instanţelor de judecată la aplicarea sancţiunilor non-privative de liberate.

Consideră că, pedeapsa numită inculpatului Mihailov Igor (închisoare) nu este echitabilă faptei infracţionale săvârșite, pedeapsa aplicată nefiind în corespundere cu circumstanţele cauzei şi nu v-a atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

Din cele menţionate mai sus, şi anume: contribuţia activă la examinarea faptului; recunoaşterea vinovăţiei atât la etapa de urmărire penală şi la judecarea cauzei, gravitatea infracţiunilor incriminate – rezumă recurentul că Mihailov Igor nu este o persoană periculoasă pentru societate, motiv din carte consideră posibilitatea aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse non-privative de liberate, adică cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanţa neavând careva temeiuri de neaplicarea a unei asemenea pedepse.

Acte de procedură :

La data de 20 octombrie 2023, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr.penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr.penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 29 septembrie 2023.

Astfel, la data de 20 octombrie 2023, prin intermediul Cancelariei penale a Curții de Apel Bălți de către procurorul-delegat în Procuratura de Circumscripție Bălți, Inga Pascari împotriva recursului declarat de avocatul Constantin Rusu în interesele inculpatului Mihailov Igor a fost depusă referință solicitând în acest sens respingerea recursului ca fiind nefondat cu menținerea fără modificări soluția Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 29 septembrie 2023, în condițiile în care instanța de fond la soluționarea cauzei inclusiv soluționarea individualizării pedepsei stabilite inculpatului și-a argumentat soluția adoptată iar scopul pedepsei

penale de corectare și reeducare a inculpatului de prevenire a comiterii noilor infracțiuni se va realiza doar cu izolarea sa de societate.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul este nefondat și urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală conform căruia, (1) Judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă: a) *recursul este nefondat*.

În motivarea soluţiei reţinute pe caz, Colegiul ţine să menţioneze că, cauza penală în privinţa inculpatului Mihailov Igor de către instanța de fond a fost judecată în temeiul art.364^1 Cod de pr. penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin.(3) a normei indicate de către inculpatul Mihailov Igor prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Instanţa de fond, chestionând inculpatul Mihailov Igor în ce privește recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin.(4) Cod de pr.penală, prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Mihailov Igor depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere infracțiunilor încriminate.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Mihailov Igor, în baza art. 264^1 alin.(4) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat, săvârşită de către o persoană care nu deține permis de conducere;* și în baza art. 325 alin.(1) Cod penal – *oferirea şi darea, personal unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acţiuni în exercitarea funcţiei.*

Analizând cerințele reiterate în cadrul cererii de recurs, Colegiul penal reține că apărătorul Rusu Constantin în interesele inculpatului Mihailov Igor este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea

juridică a acțiunilor inculpatului Mihailov Igor, însă și-a exprimat dezacordul cu soluția primei instanței doar în latura pedepsei penale aplicate, considerând că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La fel instanța de recurs constată că, nici partea acuzării nu a contestat sentința sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea individualizării pedepsei.

Astfel Colegiul penal consideră că, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Mihailov Igor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264^1 alin. (4), art. 325 alin. (1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de pr. penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de pr.penală din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii*, *se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare Colegiul accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, și anume: anterior a fost în conflict cu legea penală de nenumărate ori, fiind supus răspunderii penale inclusiv cu pedeapsa închisorii pentru infracțiuni analogice, or ultimul prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 13 iunie 2019, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal și în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 45-48 vol.I).

Instanța de recurs reține că, după ispășirea pedepsei sub formă de închisoare, Mihailov Igor conștientizând faptul că urmează a se corija și îndreptăți încrederea în sistemul justiției, în referință cu condamnările anterioare, continuându-și astfel activitatea infracțională în mod intenționat prin săvârșirea unei alte infracțiuni prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal însă prin sentința Judecătoriei Bălți Sediul central din 03 noiembrie 2021, procesul penal a fost încetat în legătură cu faptul că plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată (f.d. 76 vol. II).

În această pondere, Colegiul ține a menționa că, inculpatul Mihailov Igor nu a mers pe calea corijării și a continuat în mod vădit să comită o nouă infracțiune din r

din categoria infracțiunilor ușoare, care are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol,

conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

Totodată instanța de recurs ține să scoată în evidență și faptul că, Mihailov Igor a neglijat normele imperative ce prevăd obligativitatea persoanei de a deține permis de conducere și, dând dovadă de o lipsă totală de respect față de normele legale și sociale, a condus o perioadă îndelungată de timp mijloacele de transport pe drumurile naționale în lipsa permisului de conducere, inclusiv și fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, punând astfel în pericol siguranța traficului rutier.

Pe de altă parte, Colegiul penal reține că Mihailov Igor inițial fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, pentru a nu fi supus testării alcoolscopice cu alcootestul „Drager", în mod demonstrativ în scopul mușamalizării acțiunilor sale a oferit mijloace băneşti ce nu i se cuvin, ofiţerului de serviciu patrulare Sîngerei-Glodeni- Făleşti al DP NORD a INSP, Melnic Dumitru o bancnotă cu nominalul de 500 lei, care a lăsat-o pe bancheta din faţă din partea dreaptă a automobilului de serviciu, acțiuni prin ce s-a încălcat flagrant buna desfășurare a activității în spera publică a reprezentanților statului pentru a nu îndeplini acţiuni în exercitarea funcţiei, împrejurării ce denotă că, inculpatul Mihailov Igor este o persoană predispusă de a comite infracțiuni sensibile societății iar lucru-l această denotă însă-și din personalitatea sa infracțională care continuă nestânjenit să lezeze valorile sociale ocrotite de legea penală a RM.

Astfel, în opinia instanței de recurs, aplicarea în speță a unei pedepse non privative de liberate în cuantumul solicitat nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

În asemenea circumstanțe Colegiul conchide că, stabilirea în privința lui Mihailov Igor a unei pedepse non privative de liberate va fi insuficientă pentru îndreptarea şi corectarea inculpatului.

Totodată, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă poate doar să-l încurajeze pe acesta la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

În același timp, practica aplicării măsurilor de pedeapsă demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei instanța de recurs concluzionează că, în coraport cu faptele comise, fiind de natură celor ușoare și grave, urmările prejudiciabile ale faptelor comise şi personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

În contextul circumstanțelor relevate supra Colegiul concluzionează că, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile incriminate de art. art. 264^1 alin. (4), 325 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i just prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiune pedeapsă definitivă sub formă de 3 (trei) ani închisoare cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea sancțiunii complementare sub formă de amendă în mărime de 2000,00 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100 000,00 (una sută mii) lei.

Subsecvent, Colegiul penal va respinge solicitarea recurentului referitor la aplicarea în speță a prevederilor art. 79 Cod penal, ce are drept scop neaplicarea pedepsei complimentare sub formă de amenda, dat fiind că este în incapacitate de plată, soția îi este însărcinată, muncește ocazional, circumstanțe ce în opinia instanței de recurs nu sunt predominante actului de justiție, sancțiunea dată fiind una obligatorie și nu una facultativă, fapt pentru ce Colegul penal susține că, prin prisma principiului *dura lex, sed lex* ultimul urmează a suporta aceste consecințe de rigoare.

Or, pedeapsa complimentară sub formă de amendă vine *per se* să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de stopare a practicii vicioase în rândul persoanelor care încearcă să corupă persoane publice contrar bunei desfășurării a activității în sfera publică.

În continuare, Colegiul penal va respinge solicitarea recurentului referitor la aplicarea în speță prevederile art. 90 Cod penal, în legătură cu prezența în prezenta cauză a unui cumul de circumstanțe atenuante cum ar fi: căința sinceră, recunoașterea vinovăției, soția este însărcinată, ce prin cumulul lor pot conveni asupra aplicării instituției *condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei*, or în opinia instanței ierarhice superioare această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

În acest sens, Colegiul reține că, împrejurările invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită intervenția mecanismului *condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei*, nu pot fi reținute ca circumstanțe imperioase, ieșite din comun, or ținând cont de împrejurările comiterii faptei, manifestate prin conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică punând în

pericol siguranța traficului rutier, precum și a altor persoane, camuflarea primei prin comiterea unui act de corupție contra bunei desfășurării a activității în sfera publică, ambele constituind flageluri ale societății, nu constituie alt ceva decât un subiect de drept căruia sancțiunea non-privativă de libertate nu-i va fi prielnică ci din contra îi va oferi lozinci de a leza în continuare valorile sociale ocrotite de legea penală a RM, iar pe de altă parte, faptul că a recunoscut vinovăția, căința sinceră, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general, ele fiind luate deja în considerație la aplicarea dispozițiilor art. 80^1 Cod penal.

De rând cu aceasta, instanța de recurs notează că, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul inculpatului până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și

scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătatea, situația familială și socială etc.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul periculozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Aici Colegiul penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Așadar, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată trebuie să de-a o motivare suplimentară din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că, aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest sens, Colegiul penal ține cont de caracterul faptelor comise, care prezintă o gravitate ridicată, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului care anterior a fost în conflict cu legea penală, cunoscând cu certitudine că acțiunile sale sunt pasibile de răspundere penală a comis un concurs de infracțiuni corect stabilite și sancționate de către instanța de fond, la care în ordine de recurs nu sau constatat careve dificiențe din rândul celor invocate de către recurent.

Prin urmare, prima instanță just a concluzionat asupra aplicării față de inculpat a pedepsei închisorii, cu executarea reală, deoarece anume această măsură de constrângere va duce la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, care constă în formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

În consecutivitatea celor menționate, Colegiul penal atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului Mihailov Igor este adecvată celor săvârșite şi efectivă pentru reeducarea şi corijarea lui ce va contribui la prevenirea săvârșirii de către el a unor abateri similare.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat a recursului declarat de avocatul Constantin Rusu în interesele inculpatului Mihailov Igor declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 29 septembrie 2022, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Constantin Rusu în interesele inculpatului Mihailov Igor declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 29 septembrie 2022, prin ce a fost recunoscut vinovat Mihailov Igor de comiterea infracţiunilor prevăzute de art.art. 264^1 alin. (4), 325 alin. (1) Cod penal, se respinge ca nefondat, sentintă care se menţine fară modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul: **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Svetlana Șleahtițki